

for, at der ifølge det, der ligger i »En holdbar fremtid – Danmark 2010«, altså er en grænse for, hvor meget vi i alt kan bruge mere, at der er en forståelse med de kommunale parter om, hvordan rammen er.

Kl. 19.55

Hvordan sikrer vi så den vækst? Er skattestoppet til hinder for, at man får den vækst i kommuner og amter? Betyder skattestoppet, at man skal hæve brugerbetalingen? Nej. Hvorfor ikke? Fordi forhandlingsformen jo er den, at kommunerne oplyser, hvad deres udgifter er her og nu. Hvad er de forventede udgifter her i år?

Der er ingen her i Folketinget, der ikke ved, at når vi taler om sygedagpenge, kontanthjælp og førtidspension, så er det noget, staten betaler et hundrede procent – det går jeg ud fra at alle er klar over – så det lægger vi helt til side. Det, der så er tilbage, er altså de serviceudgifter, man kender i dag. Vi lægger alle bilagene op på bordet, lægger alle tallene sammen, og vi er så enige om, at det er udgifterne her og nu.

Så har vi ét ønske, og det er, at på trods af at Danmark jo er det land i verden, der tilbyder den højeste andel af sin produktion i offentlig service, så er det ikke nok; vi ønsker endnu mere. Derfor lægger vi noget ovenpå og siger: Det kan godt være, det var nok i år, men vi lægger endnu mere ovenpå til næste år. Og vi lagde så 1.650.000.000 kr. oven på de betalingsbilag, der lå, og sagde: Det kan vi bruge mere næste år.

Så er spørgsmålet: Hvordan i alverden får man så det finansieret med de skatter, vi får ind? For der er jo skattestop. Det er jo rigtigt. Og derfor er regnestykket selvfølgelig at sige: Hvad er det egentlig, man får ind i kommuneskat ved uændret kommuneskatteprocent? Hvad får man ind ved uændret grundskyldspromille? Hvad får man ind ved uændret dækningsafgift? Hvad får man ind ved uændret betaling for børnepasning og uændret betaling for transport? Så har vi deres skatteindtægter og deres øvrige indtægter, og så har vi bloktilskud, som næste år er på 48 mia. kr. Det lægger vi også ind på bordet. Så holder vi regnestykkerne op over for hinanden: Her er det niveau, vi har i forbrug nu, vi lægger yderligere ovenpå, her er skattestoppets indtægter, her er bloktilskuddet – og så mangler der noget.

Hvor kommer de penge fra? Hvor meget manglede der? 10 mia. kr. i 2005. Hvor kommer pengene fra? Fra statskassen! Det er statskassen, der et hundrede procent finansierer skattestoppet.

Hvis ikke man havde et skattestop i kommunerne, betød det jo blot, at de ville oplyse, hvor meget de ville opkræve i skat, og da vi er enige om, hvor meget man kan bruge, for det er stadig det, vi er enige om at styre efter, ja så ville det være staten, der havde sparet i balancetilskuddet. Men vi har altså valgt en model, hvor det er staten, der betaler hele differencen, og det finurlige er, at det så også er staten, der betaler hele konjunkturtilbageslaget. For vi sikrer jo, at kommunerne set under et for så vidt er friholdt fra et konjunkturtilbageslag, for vi sikrer, at de kan finansiere de udgifter, de har nu, og at de kan finansiere en vækst ved uændret beskatning og uændret brugerbetaling, fordi statskassen finansierer det hele.

Så kan man sige: Jamen det er jo meget godt, for der sidder jo 271 kommuner omkring bordet, og det er jo meget godt, at det hele går op. For det første vil jeg sige, at det er meget godt, at det hele går op, at man har betalt for uændret skat, uændret forbrug plus realvækst. Problemet er så, at der er forskel på kommunerne. Der skal man bare vide, og det er jo sådan set styrken i det danske kommunale selvstyre, at vi har et system, hvor der er plads til forskellighed, og hvor de kommuner, der har særlige problemer, som andre ikke har, kan regulere på deres skattesystem, og de kommuner, der så ikke har problemer, men som jo har fået pengene, må sætte skatten ned. For staten har altså betalt 10 mia. kr., der manglede i, at man kan have uændret skat, og den har finansieret sin velfærd og sin realvækst. Så pengene ligger altså i systemet, og det er selvfølgelig besværligt.

Jeg vil blot sige, at alternativet jo var, at det var det centrale styre, der sad og regulerede hver eneste kommune, men sådan er det jo ikke. Så når man har et kollektivt aftalesystem, hvor kommunerne vælger at have den frihed og vælger at indgå en aftale, så ligger ansvaret for bevægelserne mellem kommunerne også i det kommunale selvstyre.

Der er ét ansvar, vi har, og det er at sikre lovgivning omkring den kommunale udligning, som jo er noget ganske andet: Hvordan vi udligner de umiddelbare forskelle, der er i de vilkår, som kommunerne har, i forhold til hinanden. Men det har altså overhovedet ikke noget at gøre med skattestoppet. Vi betaler for, at man ikke hæver brugerbetalingen, vi betaler for, at man ikke hæver taksterne, og vi betaler for, at man ikke sætter skatterne op. Så enkelt er det.